

בש"פ 2735/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2735/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 14.4.2018

בשם המבקשת: עו"ד נילי פינקלשטיין
בשם המשיב: עו"ד סנא חיר

החלטה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, בתשעים ימים החל מיום 14.4.2018 או עד למתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתפ"ח 31574-07-17, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

1. כתב האישום הוגש נגד המשיב, תושב הרשות הפלסטינית (להלן: הרש"פ) ביום 14.7.2017 יחד עם בקשה לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של אינוס, ניסיון למעשה סדום ומעשה

עמוד 1

מגונה. המתלוננת היא בעלת מוגבלות שכלית ותפקודית המועסקת בעבודה מוגנת בבית קפה במרכז ירושלים.

2. ביום 20.7.2017 לאחר שהמשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופט כ' מוסק) את בקשתו לעריכת תסקיר מעצר בעניינו, והורה על מעצרו עד תום ההליכים. ביום 13.2.2018 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בעניינו בטענה של כרסום בראיות ועיכוב בשמיעת ההוכחות. ביום 25.3.2018 דחה בית המשפט (כב' השופטת ש' רנר) את הבקשה בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות למשיב ולכך שקיים חשש להימלטותו מהדין בהיותו תושב הרש"פ ובשים לב לעונש שהוא צפוי לקבל אם יורשע בדינו.

3. באשר להליך העיקרי, ביום 26.7.2017 הוקרא כתב האישום באזני המשיב ולאחר מכן נשמעה עדותה המוקדמת של המתלוננת בתנאים שהומלצו על-ידי החוקרת המיוחדת שחקרה אותה. בהמשך, ביום 27.10.2017 ניתן על ידי בית המשפט צו המתיר למבקשת לקבל לידיה את החומר הרפואי והטיפולי על אודות המתלוננת בקופת החולים ובמחלקת הרווחה במקום מגוריה, והורה לה לבחון מה החומר הרלוונטי לאישום. ביום 1.1.2018 הורה בית המשפט, לאחר עיון בחומר, על העברתו לידי המשיב לצורך הכנת חוות דעת מומחה מטעמו על אודות מצבה של המתלוננת. ביום 7.1.2018 הוגשה תשובת המשיב לכתב האישום במסגרתה טען כי אכן פגש במתלוננת, אך המגע הימיני שהתקיים בין השניים היה כולו ביוזמתה. באותו יום התקיימה ישיבת הוכחות במסגרתה העידו 4 עדי תביעה. כן התקיימה ישיבה נוספת ביום 22.1.2018 ודין ההוכחות הבא קבוע ליום 11.7.2018 בשל שבתון. נכון לעת הזאת הצדדים מנהלים ביניהם הליך של גישור.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקשת, העבירות המיוחסות למשיב המתוארות בכתב האישום, מלמדות על מסוכנותו הגבוהה לציבור. נטען כי המשיב הבחין במוגבלותה של המתלוננת, אותה לא הכיר קודם לכן וניצל זאת לביצוע מעשים קשים וחמורים בגופה. קיים חשש ממשי של שיבוש הליכי משפט והימלטותו מאימת הדין לאור היותו תושב הרש"פ בשים לב לעונש שהוא צפוי לקבל אם יורשע בדינו. על אף עיכוב מסוים שחל בשמיעת הראיות, לאור הצורך בבחינה מעמיקה ואבחון מדויק של המתלוננת, במכלול, ההליך מתקדם בקצב סביר. כמו כן בשים לב לכך שהעדויות העיקריות עליה מבוסס כתב האישום, קרי, עדותה של המתלוננת, כבר נשמעה כמו גם עדויותיהם של 4 עדים נוספים ועדותה בחקירה הראשית של החוקרת המיוחדת, ניתן להעריך שפרשת התביעה תגיע לסיומה במועד שמיעת ההוכחות הבא. על כן יש להיעתר לבקשה ולהאריך את המעצר כמבוקש.

5. מנגד, טענה באת-כוח המשיב כי נוצר עיכוב בניהול ההליך בשל כך שהמבקשת לא צירפה חוות דעת על אודות מוגבלותה של המתלוננת, כאשר באת-כוח המשיב הייתה זו אשר העלתה את הטענה כי על המבקשת לצרף חוות דעת כאמור. גם כאשר בסופו של יום הורה בית המשפט למבקשת להגיש את חוות הדעת, אך זו לא הוגשה ודין ההוכחות שנקבע, נדחה בשל כך. כמו כן, בסופו של יום לא הוגשה חוות דעת בעניין מוגבלותה של המתלוננת כי אם דו"ח ועדת אבחון בלבד. יתר על כן, עיון בחומר הרפואי והחומר שהתקבל מרשויות הרווחה בעניינה של המתלוננת מוביל את המשיב לבקש להחזיר את המתלוננת לדוכן העדים לשם המשך חקירתה. לכן, ההליך מתנהל בעצלותיים אך בשל מחדלי המבקשת ונהיר כי התיק העיקרי רחוק מלהסתיים. נהפוך הוא, מועד ההוכחות הבא נקבע כאמור ליום 5.7.2018, ימים ספורים לפני תום תקופת הארכת המעצר הנוכחית, אם תתקבל. בנוסף, הטעם שעמד בבסיס דחיית בקשתו של המשיב לעיון חוזר במעצרו, היינו הסכנה שיימלט מאימת הדין בהיותו תושב הרש"פ, אין לו יסוד בדין. בעניין זה אף הוגש ערר לבית משפט זה. ברם, ללא קשר לתוצאת הערר, בשים לב לכל האמור לעיל, אין מקום להיעתר

לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב לתקופה נוספת.

דין והכרעה

6. עיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון. כפי שציינתי בהזדמנות אחרת, לא מזמן (במסגרת בש"פ 419/18 מדינת ישראל נ' פלוני (25.1.2018):

"כידוע, במסגרת הליך להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לערוך איזון בין הפגיעה בזכות הנאשם לחירות, נוכח חזקת החפות העומדת לו, לבין האינטרס הציבורי של שלום הציבור ובטחונו (ראו למשל: בש"פ 8524/17 מדינת ישראל נ' פוגל (3.1.2018)). לצורך בחינת משקלו של האינטרס הנוגע לשמירה על שלום הציבור, יש לשקול, בין היתר, את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; חומרת העבירה המיוחסת לו, בשים לב לאופייה ולנסיבות ביצועה; עוצמת החשש מפני שיבוש הליכי משפט מצדו. מן העבר השני, יש לבחון את התמשכות ההליכים וקצב התקדמותו של ההליך המשפטי, כאשר ככל שאלה מתמשכים כך נוטה הכף, ככלל, לכיוון שחרור לחלופת מעצר. עם זאת, יש לבחון כל מקרה לגופו וליתן את הדעת לנסיבות ולגורמים שהביאו להתמשכותו של ההליך המשפטי (ראו למשל: בש"פ 418/1 מדינת ישראל נ' בריל (22.1.2018))."

בשים לב לאמור, נראה לי כי בשלב הזה, אין מקום להורות על שחרור המשיב.

7. ראשית יאמר כי העבירות המיוחסות למשיב חמורות ביותר ומעצם טבען מצביעות על מסוכנות לא מעטה הנשקפת ממנו. אכן, עצם היותו של נאשם תושב הרש"פ אינה מחייבת את מעצרו או שוללת את אפשרות בחינתה של חלופת מעצר. ואולם, אין להתעלם מכך ששחרור נאשם לתחומי הרש"פ מעלה חשש הימלטות מהדין, משום שרשויות אכיפת החוק הישראליות אינן פועלות באזור (בש"פ 4253/17 דבש נ' מדינת ישראל (18.6.2017)). על כן, במכלול הנתונים והשיקולים, על בית המשפט לקחת בחשבון גם נתון זה (בש"פ 743/15 פלוני נ' מדינת ישראל (22.2.2015)). אכן, כאשר מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהייה בלתי חוקית בישראל, ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר לעתים אף בתחומי הרש"פ. ברם, לא כך הם פני הדברים כאשר מיוחסת לנאשם עבירה חמורה כבמקרה זה (וראו: בש"פ 6781/13 קונדס נ' מדינת ישראל (4.11.2013)). בכל מקרה, עניין זה לבדו יידון לפני בית משפט זה במסגרת ההליך שנקט העורר נגד החלטת בית המשפט המחוזי שדחה את בקשתו לעיון חוזר.

8. שנית, באשר להתקדמות ההליך העיקרי. אין לכחד כי חלו עיכובים בניהול התיק, הכוללים הכנת חוות דעת על אודות מוגבלותה של המתלוננת, ודחיית מועד הדיון לחודש יולי בשל יציאת בית המשפט לשבתון. עם זאת, במכלול הדברים, בשים לב לכך שהמתלוננת כבר העידה (בכפוף לחזרתה לדוכן העדים אם בקשה כזו תוגש ותיענה על ידי בית המשפט), ולכך שפרשת התביעה מצויה בעיצומה, נראה כי לעת הזאת, קצב ההליך העיקרי, בשים לב למאפייני המיוחדים, סביר.

הבקשה מתקבלת אפוא ומעצרו של המשיב מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 14.4.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 31574-07-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

עמוד 3

ניתנה היום, כ"ז בניסן התשע"ח (12.4.2018).

ש ו פ ט
